

som vi også diskuterede for nogen tid siden, nemlig det forslag, som er fremsat af Venstre og De Konservative, synes jeg alligevel, at forslaget her har fået en modtagelse, hvor det er blevet diskuteret, fra nogle ordføreres side ikke nødvendigvis i den ånd, hvori det er stillet – det skal jeg lige komme tilbage til – men ordførerne er gået ind i debatten, og det synes jeg er positivt.

En særlig tak selvfølgelig til Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet, fordi de støtter forslaget om skærpede regler for udgang fra fængsler.

Til de enkelte ordførere vil jeg allerførst sige til fru Else Marie Mortensen, at jeg ikke vil gå ind i det med, at det er et genbrugsforslag og alt det dér, for her har fru Else Marie Mortensen sin helt egen definition af, om det er godt eller skidt; det synes vi kan være absolut godt. Men med hensyn til bemærkningen om, at dette forslag i meget høj grad viser forslagsstillernes menneskesyn, som er forskelligt fra Socialdemokratiets altså i den forstand, at det er negativt, og det kan jo næsten ikke forstås anderledes, er det en noget særegen måde at benytte det udtryk på.

Når vi normalt taler om noget så fundamentalt som menneskesyn, er vi ude at diskutere noget, som enten krænker eller i hvert fald træder på det dybeste af vores sjæl, og så siger vi, at her har vi virkelig et afgørende forskelligt menneskesyn. Men at vi skulle have et afgørende forskelligt menneskesyn fra fru Else Marie Mortensens ved, at vi vil have nogle strammere regler for udgang fra fængslerne, synes jeg egentlig er meget sigende i den forstand, at det vel nu må være sådan fremover, at hver gang vi er uenige rent politisk, så er det udtryk for et forskelligt menneskesyn. Så har vi i hvert fald fået en ny definition på det udtryk, men det kan jo også være, at det er det, der er tale om her under dagens debat.

Fru Else Marie Mortensen siger også, at Dansk Folkeparti med dette forslag ønsker en fuldstændig isolation af fangerne, og til det må jeg sige, ligesom ordføreren for Fremskridtspartiet også var inde på, at det i hvert fald ikke er det, der står i forslaget. Det er ikke det, som fru Else Marie Mortensen henholder sig til, men det kan være, at hun, i og med at det i høj grad er en genfremsættelse, har glemt at læse forslaget igennem igen, for der står altså skærpede regler. Der står jo ikke, at det er fuldstændig umuligt, og at der skal være fuldstændig isolation,

så nok om det. Jeg synes egentlig, det taler for sig selv, at man kan argumentere imod forslaget på den måde.

Fru Margrete Auken var lodret imod forslaget, fordi hun mente, at udgang skulle bruges som et lokkemiddel. Jeg synes, det kan være ganske rigtigt, at man i nogle situationer kan bruge udgang som lokkemiddel, men som udgangspunkt mener vi altså, at en straf er en straf, og vi mener, at udgang er en undtagelse fra hovedreglen om, at man altså, hvis man er idømt fængselsstraf, også sidder i fængsel.

Vi synes, når vi ser på antallet af udgange, og jeg skal komme tilbage til, hvor meget kriminalitet der begås under udgang, at det er blevet for højt, og vi ønsker det samlede antal udgange bragt ned, eksempelvis gennem at pålægge regeringen at stille lovforslag på baggrund af en vedtagelse af dette beslutningsforslag.

Hr. Bjørn Elmquist var inde på, at det her var udtryk for enkeltsagslovgivning, fordi vi i bemærkningerne ganske rigtigt henviser til den tragiske episode i Helsingfors, hvor to finske politibetjente måtte lide døden på grund af en dansker, som havde udgang fra et dansk fængsel.

Det er ikke rigtigt, og hr. Elmquist var også selv lidt inde på det i sin videre tænkning her fra talerstolen. Det er en holdning, som vi har givet udtryk for, også før den episode fandt sted i Helsingfors. Det er en grundholdning, vi har, og den er uafhængig, kan man sige, af den episode, men det er klart, at det, der skete i Helsingfors, for os illustrerede nødvendigheden af, at vi genfremstattede forslaget og fik en ny debat for at se, om der nu ikke kunne blive til slutning fra Folketingets side til at skærpe reglerne for udgang.

Så til ministeren, der ligesom i efteråret 1996, da vi tidligere behandlede forslaget, henviste til antallet af udgange og antallet af misbrug, altså den kriminalitet, der sker under udgang. I 1996 fik vi at vide, at det i 1995 var 54.042 udgange og 133 episoder med misbrug, og det er 0,25 pct. Nu får vi så at vide, at tallet fra 1996, som vi kender, er 51.489 udgange og 104 tilfælde af misbrug, og det er så 0,02 pct., og sådan kan jeg også godt regne på tingene.

Men sagen er jo, at en meget stor del af den kriminalitet, der begås i Danmark, desværre ikke bliver opklaret. Tager vi mængden af indbrud, er der en meget stor mængde af den kriminalitet, der begås ved indbrud, som ikke bliver opklaret. Er det 10 pct., der bliver opklaret?